

ת"פ 8082/12/21 - מדינת ישראל נגד אנסטסיה קוצי

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 8082-12-21 מדינת ישראל נ' קוצי

בפני בעניין:	כבוד השופט דרור קלייטמן המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד דפנה גסנר- פרקליטות מחוז מרכז
נגד הנאשמת		אנסטסיה קוצי ע"י ב"כ עוה"ד ברוך זכאי

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בביצוע עבירה של חבלה ברשלנות, על פי סעיף 341 לחוק העונשין תשל"ז 1977.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום, הגב' אירינה קונין (להלן: "אירינה") הינה בעלים ומנהלת של גן הילדים "X" אשר נפרס על פני שתי קומות ושוכן ברחוב הנאשמת הינה מטפלת בגן. בגן רשומים 18 פעוטות; 12 פעוטות במחלקה בגילים שנתיים עד שלוש שנים ו-6 תינוקות במחלקת התינוקות וביניהם א.ק. יליד 30.10.19. התינוקיה הינה בקומה השנייה של הגן. בקומה השנייה, ישנו מטבחון וחדר בו שוהים התינוקות. בין המטבחון לבין החדר לא הוקם מחסום ייעודי המונע כניסת התינוקות למטבחון.
3. ביום 16.11.20 השגיחה הנאשמת על התינוקות בתינוקיה ואירינה הכינה מרק ירקות עבורם. בסמוך לשעה 10:00, העבירה אירינה סיר מרק הירקות הרוחת לנאשמת ששהתה בקומה השנייה והורתה לה להניחו במטבחון וזאת על מנת להאכיל את התינוקות. באותן נסיבות, לא הורתה אירנה לנאשמת לסגור את דלת המטבחון אחרי הנחת סיר המרק, וזאת בידועה כי אין מחסום או חיץ בין החללים. אירינה לא הנחתה את הנאשמת אודות הסיכונים הכרוכים בהנחתו בסמיכות לתינוקות, ולא וידאה כי הנאשמת נוקטת באמצעים הנדרשים לצורך שמירה על ביטחונם ובריאותם של התינוקות. הנאשמת קיבלה לידה את הסיר הרוחת והניחה אותו על קצה השולחן במטבחון. על אף שידעה כי אוכל רותח בסמיכות לתינוקות מהווה סכנה עבורם וכי הם שוהים במטבחון באופן חופשי, עזבה את המטבחון, מבלי לסגור את דלתו אחריה, וניגשה לחדר על מנת לנקות את משטח ההחתלה. בחלוף מספר דקות, זחל התינוק לעבר השולחן

במטבחון וניסה להתרומם. אז, התהפך הסיר הרוחת ותכולתו נפלה על פניו וגופו של התינוק וגרמה לו לחבלות מרובות בגופו. כתוצאה מכך, נגרמו לתינוק חבלות בפלג גופו העליון, כוויה דרגה שנייה כ-6%-7% מערבת לחי ימין, היקף עין ימין, אף, אוזן ימין כולל אחרי האוזן, כתף זרוע ימין, גב כף יד ימין לא היקפי ותפרחת מקולרית עדינה מאוד מפושטת. התינוק נזקק לטיפול רפואי ואושפז במשך 14 ימים בבית חולים "שניידר" עד לשחרורו.

4. ואלה פרטי הרשלנות המיוחסים לנאשמת:

א. על אף שידעה כי אוכל רותח בסמיכות לתינוקות מהווה סכנה עבורם לא מנעה מהתינוקות גישה אליו ובכך סיכנה את בריאותם.

ב. על אף שיכלה לסגור את דלת המטבחון לא עשתה זאת ובכך לא נקטה באמצעים הנדרשים לצורך שמירה על ביטחונה ובריאותו של התינוק.

ג. לא מנעה את חבלתו של התינוק וגישתו לסיר הרוחת.

ד. לא השגיחה על התינוק השגחה ראויה ולא הבחינה במועד במעשי התינוק בנגיעתו בסיר הרוחת.

ה. לא נהגה כפי שמטפלת מן היישוב הייתה נוהגת במקומה בנסיבות העניין.

טיעוני הצדדים והראיות לעונש

5. בדיון שהתקיים ביום 14.2.23, כראייה לעונש מטעם המאשימה, העידה אמו של הקטין, הגב' ש"ר. היא תיארה את הטיפול המורכב שעבר בנה שכלל אשפוז של שבועיים. בהמשך, בהתאם להמלצת הרופאים, הם מנעו מהקטין, במשך תקופה ממושכת, להיחשף לאור השמש ולהיפגש עם חברים ובני משפחתם. היא העידה בכאב רב על כך שהכוויות הותירו צלקות בגופו של הקטין ועל כך שבנם נאלץ להיות חבוס בתחבושות לחץ, דבר שגרם למאבקים מול הקטין מאחר והגבילו את תפקודו. לדבריה, האירוע הוא בעל

השלכות משמעותיות הן בתחום הרגשי והגופני והן בתחום הכלכלי.

6. בהמשך, ב"כ הנאשמת התנגד לכך שהמאשימה תגיש חוות דעת רפואית עדכנית אודות מצבו של הקטין מאחר ולדבריו ממצאה של חוות הדעת אינם תואמים את העובדות בכתב האישום. יחד עם זאת, סברתי כי אין חולק כי הקטין נכווה כתוצאה מביצוע העבירה, וחוות הדעת מתארת את מצבו של הקטין כעת, ועל כן אם סבר ב"כ הנאשמת כי קיימות סתירות או שאלות העולות מחוות הדעת, היה עליו לזמן את המומחה לעדות ולחקור אותו בנגדית. משלא נעשה הדבר, לא מצאתי כל עילה שלא לאפשר את הגשת חוות הדעת ואשר על כן היא התקבלה וסומנה ת/1.

7. ב"כ המאשימה, עו"ד דפנה גסנר, הפנתה את תשומת לב בית המשפט לתמונות המתעדות את הכוויות (ת/2). טענה כי בעניינה של הנאשמת המאשימה עותרת לעונש בדמות צו של"צ, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירה. היא הצביעה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת והדגישה כי מדובר ברף רשלנות גבוה. הנאשמת הניחה סיר מרק, בידיעה שהוא רותח, במקום בו יש גישה לתינוקות. באשר לנזק שנגרם לקטין טענה כי הוא עצום כפי שניתן להתרשם מת/1 ות/2. היא עתרה למתחם שנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ציינה את ההודאה, נטילת האחריות, והחיסכון בזמן השיפוטי, ולבסוף ביקשה למקם את עונשה של הנאשמת ברף האמצעי של המתחם שהוצע, ולהשית צו של"צ בהיקף 300 שעות, מאסר מותנה ופיצוי.

8. ב"כ הנאשמת, עו"ד ברוך זכאי, עתר לעונש מאסר מותנה ללא צו של"צ. טען כי בהתאם לנתונים שהציגה המאשימה, במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, יש למקם את עונשה של הנאשמת בתחתית המתחם. הנאשמת צעירה, בת 26, אם לתינוק בן שנה, הודתה בכתב האישום המקורי ולקחה אחריות על מעשיה. הרשלנות מצויה ברף הנמוך. הנאשמת לא הודרכה על ידי הנהלת המעון בתחילת העסקתה, וכל מעשיה באירוע הוא טיפול בקטינים תוך הפעלת שיקול דעת מוטעה. יש להטיל את האחריות המרכזית על מנהלת הגן. היא יצרה במעשיה את המצב המסוכן ולא דאגה להתקין מחסום ייעודי שייצור חוצץ בין המטבחון לחדר בו שוהים הקטינים. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הסנגור הפנה לפסיקה וטען כי מרבית המקרים לא מגיעים לפתחו של בית משפט אלא מסתיימים בהליך של הסדר מותנה. לנוכח האמור, ביקש להסתפק בענישה של מאסר מותנה והטלת פיצוי תוך התחשבות במצבה הכלכלי של הנאשמת.

9. הנאשמת ניצלה את זכות המילה האחרונה, טרם נגזר דינה באומרה: " רציתי לבקש סליחה, מאוד חשוב לי לעמוד פה, לא חשבתי שדבר כזה יקרה בחיים, יש לי גם ילד (בוכה), אני מבינה את לבה של האימא, את הקושי מכל בחינה שהיא. לא חשבתי שדבר כזה יקרה. מאז שזה קרה אני מלווה בחרדות גם לגבי הילד וגם באופן כללי קשה לי להיות במקומות כאלה כל מה שקשור לרפואה אני לא יכולה ללכת עם הילד שקשה לי. יש לי המון חרדות אין לנו דברים חמים בלבד הילד אוכל פושר, משהו בטמפרטורה של החדר. אני פשוט חוץ מלבקש סליחה והלוואי וזה לא יקרה יותר לאף אחד. אני אבקש לצאת בבקשה".

דין והכרעה

מתחם העונש

10. הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה מהעבירה שבוצעה על ידי הנאשמת, הינו הגנה על שלומם ובריאותם של קטין חסר ישע שהיה מצוי באחריותה.

11. מידת הפגיעה של הנאשמת בערך זה הייתה ברף בינוני, לנוכח העובדה כי מדובר ברשלנות ולא במעשה מכוון, כך גם בשל חלקה של הנאשמת בביצוע העבירה, הנאשמת היא לא זו שיצרה את הסיטואציה. המרק נמסר לה ממנהלת הגן וזאת בעת שהיא מטפלת בפעוטות. יצירת תנאי המקום גם הם לא באחריותה של נאשמת זו. אולם לנוכח הנזק המשמעותי שנגרם, הרי שלא ניתן לקבל את טענת ב"כ הנאשמת כי מדובר ברף פגיעה נמוך.

12. בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, יש לשקול את הנזק המשמעותי שנגרם לפעוט שנפגע, כפי שניתן היה ללמוד עליו ממסמכים ותמונות שהוגשו לבית המשפט, ובעיקר מעדותה של אמו. בעדות זו תיארה האם, לעיתים בבכי, את הנזק הפיזי המשמעותי שנגרם לפעוט, בדמות כוויות בחלקי הפנים, אזור הכתף והיד. היא העידה על כך שהפעוט אושפז למשך שבועיים ועבר טיפולים קשים. גם לאחר מכן, במשך למעלה משנתיים שעברו מאז האירוע ממשיך הפעוט לקבל טיפולים רפואיים, לרבות קבלת זריקות באופן מתמשך. היה עליו להימנע משמש למשך שנה וחצי, עובדה שהביאה לכך שלא יכול היה לצאת מביתו ככל פעוט לבילוי מחוץ לבית כגינה, ים וכדומה. לפעוט נותרו צלקות ולאירוע צפויות השלכות לכל חייו, לא רק מהבחינה הגופנית אלא גם מבחינה נפשית. הנזק נגרם לא רק לפעוט עצמו אלא להוריו, הן בשל הצורך לטפל בו והן בשל ההשלכות הרגשיות לאירוע שכזה על ההתמודדות ההורית הן עם פעוט זה והן עם ילדם הנוסף.

13. מן הצד השני, הרי מלבד העובדה שמדובר בעבירת רשלנות ולכן אין תכנון שקדם לעבירה, הרי שיש להתחשב בכך במדובר כאמור באשה צעירה שהחלה בעבודה חדשה ועשתה מאמץ לטפל בכלל הפעוטות במקום וביצעה את העבירה מתוך טעות בשיקול הדעת, תוך כדי המשך טיפול בפעוטות נוספים ולא מתוך רצון או מטרה להתחמק או להקל על עצמה בעבודתה.

14. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מעין אלו, אפנה למספר פסקי דין, אשר הצדדים הפנו אליהם, כדלקמן:

א. ת"פ 55372-01-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' גיספן)

(18.2.16), הנאשמת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירה של חבלה ברשלנות. הנאשמת שימשה כמטפלת לקטינה בדירתה. בשעות הצהריים רחצה הנאשמת את הקטינה במקלחת הדירה. בשלב מסוים בתה הפעוטה של הנאשמת נכנסה לחדר האמבטיה ותשומת לבה של הנאשמת הוסטה לכיוון בתה. הנאשמת הסיטה שלא במתכוון, את ברז המקלחון לכיוון המים החמים, כתוצאה מכך זרמו על גופה של הקטינה מים חמים שגרמו לה לכוויות קשות. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ל-5 חודשי מאסר וגזר עליה 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי בסך 10,000 ₪.

ב. ת"פ 71092-03-19 מדינת ישראל נ' עולא טרביה (3.8.20),

נאשמת עבדה כסייעת במרכז שיקום לפעוטות בעלי ליקויים. היא הורשעה לאחר שגרמה ברשלנות לילד בן 4 כוויה בדרגה 2 מהמים החמים ב-10 אחוז משטח גופו, כאשר היא רחצה אותו. מדובר היה בנאשמת נעדרת עבר פלילי, צעירה בגילה ואמו של הקטין ביקשה שלא למצות עמה את הדין. בית המשפט הטיל עליה 4 חודשי מאסר מותנה והתחייבות כספית על סך 10,000 ₪.

ג. ת"פ 10554-08-12 מדינת ישראל נ' מדלסי (6.7.15), הנאשמת

הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של הפרת חובה של אחראי, השארת ילד בלא השגחה וסכנה לילדים. הנאשמת שהייתה בעלים והאחראית על משפחתון פרטי, השאירה קטינה באמבטיה ללא השגחה ראויה כשהיא ישובה בכיסא אמבטיה כשהוא קרוב לברזי מים. בשל רשלנותה נגרמו לקטינה כוויות קשות. בית המשפט קבע מתחם

ענישה שנע בין 6 ועד 12 חודשי מאסר בפועל ונגזרו עליה 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, פיצוי בסך 100,000 ₪, מאסר מותנה וקנס.

ד. בת"פ 51862-05-18 **מדינת ישראל נ' כהן ואח'** (9.9.20).

במקרה זה, נאשמת 1 עבדה בפעוטון אשר בבעלותה של נאשמת 2 וטיפלה בקטין יליד 2016. הקטין שכב על שידת החתלה בגובה של כמעט כמטר וחצי, ובשל הימנעות מהשגחה רציפה של הנאשמת 1, נפל התינוק מהשידה ונחבל בראשו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות וגזר עליהן צו של"צ ומאסר מותנה. על נאשמת 1 נגזר אף פיצוי בסך 10,000 ₪.

15. ב"כ הנאשמת ערך בין היתר השוואה עם גזר דין שניתן על ידי מותב זה בת"פ 692-05-19 ואוזכר לעיל, וטען כי האירוע שבפניי כעת קל בנסיבותיו מאותו אירוע ולכן יש לפסוק מתחם ענישה שאינו מחמיר מהמתחם שנקבע שם. דעתי אינה כדעתו, מתחם הענישה נקבע בין היתר בהתאם לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. הנזק שנגרם הוא נסיבה משמעותית, ולכן גם אם פוטנציאל הנזק באירוע המתואר באותו גזר הדין היה משמעותי ביותר, הרי שבסופו של דבר הנזק בפועל שנגרם באירוע שבפניי כעת, חמור באופן ממשי מהנזק שנגרם שם. גם באשר לרף הרשלנות, הרי שבאירוע שבפניי, מעשה של הנחת סיר ובו מרק רותח בסמוך לפעוטות, הינו ברף רשלנות גבוה יותר מחוסר תשומת הלב של הגננות באירוע האחר ממעשיו של קטין, תוך כדי היותן עסוקות בטיפול בקטינים אחרים.

16. לנוכח האמור לעיל אני קובע כי מתחם הענישה בעניין שבפניי נע בין מאסר על תנאי ושל"צ למספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש

17. בכלל הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, התחשבתי בכך שמדובר בנאשמת צעירה, נעדרת כל עבר פלילי שאין כל תיקים פתוחים בעניינה. היא הודתה מיד בביצוע העבירה ונטלה אחריות למעשיה. כפי שניכר היה מעדותה בבית המשפט, שנמסרה גם היא מתוך בכי, אין מדובר בנטיית אחריות חיצונית בלבד, ניכר היה כי הנאשמת מצטערת עמוקות על המעשה ומביעה אמפתיה אמיתית לפעוט ולהוריו ומבקשת את סליחתם. עוד ניתן היה ללמוד על הנזק שנגרם לנאשמת עצמה, בלא קשר לעונש שיוטל עליה. היא תיארה את השלכות האירוע על חייה ועל הדרך בה היא מגדלת את ילדה שלה, מתוך חרדות ממשיות שמקורן

באירוע ובתוצאותיו.

18. המחלוקת בין הצדדים נסובה אודות עונש צו השל"צ. לנוכח הנזק המשמעותי שנגרם לפעוט, איני סבור כי ניתן לסיים הליך מעין זה בלא ענישה קונקרטית ולכן אטיל על הנאשמת צו של"צ. אולם לנוכח כלל הנסיבות שהוזכרו לעיל, מיקומה של הנאשמת הוא בתחתית מתחם הענישה ולכן משכו של צו השל"צ יהיה נמוך מזה אליו עתרה המאשימה.

19. אין ספק שלהוריו של הקטין נגרם נזק משמעותי, גם במישור הכספי. הליך פלילי אינו יכול למצות את הצורך הנזיקי בהשבת המצב לקדמותו. ובבואי לגזור את דינה של הנאשמת, עלי להתחשב במצבה הכלכלי. כפי שהוצג על ידי בא כוחה, מדובר בנאשמת צעירה שאינה עובדת באופן מסודר ומתפרנסת ממשכורתו של בן זוגה. עוד אתחשב בכך שבכתב האישום ישנה נאשמת נוספת ולכן לא ניתן להטיל על נאשמת זו את מלוא הפיצוי.

20. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני גוזר על כל הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלש שנים מהיום. התנאי יופעל במידה ותעבור את העבירה בה הורשעה.

ב. צו של"צ בהיקף של 120 שעות בהתאם לתכנית שהוכנה על ידי שירות המבחן.

ג. פיצוי בסך 7,500 ₪ שישולם להורי הקטין, ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים כשהראשון בהם ביום 01.06.2023 ובראשון לכל חודש עוקב.

הובהר לנאשמת וזו הביעה את הסכמתה והבנתה כי באם לא תעמוד בתנאי צו השל"צ, ניתן יהיה לדון בעונשה מחדש.

המזכירות תעביר את גזר הדין לידי שירות המבחן

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז -לוד בתוך 45 ימים

ניתן היום, ט"ז אייר תשפ"ג, 07 מאי 2023, במעמד הצדדים, ב"כ המאשימה עו"ד אריאל סיני ועו"ד מאיה גור לוי, הנאשמת וב"כ עו"ד ברוך זכאי, נוכחת אמו של נפגע העבירה הגב' ש"ר.

